

telse af et selskab ved dets ophør, jfr. for nærværende forslags vedkommende den tilsvarende regel i § 50, stk. 2. Medens man i hidtidig praksis i disse tilfælde har måttet tillempe skatteberegningen til undgåelse af uheldige virkninger for skatteprogressionen, vil det, når selskabsskatten som nu foreslået udskrives som en rent proportional skat, i sig selv være uden betydning for beskatningens højde, om den til grund for skatteansættelsen liggende overgangsperiode omfatter mere eller mindre end et år.

Reglen om, at der som grundlag for ansættelsen af selskaber for et givet skatteår skal benyttes det indkomstår, som udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, betyder, at man for selskabers vedkommende også får de regnskaber med, som afsluttes inden den 1. april. Grunden hertil er den samme, som har ført til, at selvangivelserne for selskaber først skal være indsendt inden udgangen af april måned, jfr. § 159, stk. 3, nemlig at mange selskaber først afslutter deres regnskaber og deklarerer udbytte i de første måneder af kalenderåret.

Stk. 2. Med henblik på tilfælde, hvor en udlænding er undergivet begrænset skattepligt her i landet af indtægter fra en her i landet udøvet filialvirksomhed, indeholder forslaget § 22, stk. 2, en regel, der tilsigter at forhindre, at skattepligten omgås ved en vilkårlig nedbringelse af filialvirksomhedens overskud, jfr. bemærkningerne til den nævnte bestemmelse. Når den herværende virksomhed udøves igennem et her i landet indregistreret aktieselskab, vil der være tilsvarende mulighed for, at dette selskabs nettooverskud søges formindsket gennem vilkårlige, udelukkende af skattemæssige grunde foretagne regnskabsmæssige posteringer eller prisberegninger, og man har derfor fundet det rigtigst i loven at optage en bestemmelse, der tilsigter at ramme sådanne omgælsforsøg, iøvrigt i overensstemmelse med, hvad man har været inde på i praksis.

Til § 43.

Nr. 1. Bestemmelsen om, at *overkurs ved aktieemissioner* ikke skal medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, svarer til den i den nugældende statsskattelovs § 4, sidste stykke, indeholdte regel.

Nr. 2. Efter de nugældende regler vil et selskab, som modtager *aktieudbytte fra et andet selskab*, blive indkomstbeskattet af dette udbytte, uanset at udbyttet allerede har været undergivet beskatning hos det udbyttegivende selskab. For at afbøde en sådan dobbeltbeskatning er der i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, givet finansministeren bemyndigelse til at tilstå moderselskabet en fritagelse for eller nedsettelse af skatten af udbyttet fra datterselskabet.

Sådan lempelse kan dog kun tilstås i tilfælde, hvor moderselskabet ejer og i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og kan ikke overstige det beløb, som det påhviler datterselskabet at udrede i indkomstskat af det pågældende udbytte. Med hensyn til den overordentlige indkomstskat af aktieselskaber indeholdes der i de årlige udskrivningslove en videregående regel forsåvidt angår selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, idet i disse tilfælde lempelse kan ydes, når blot moderselskabet i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Når man må erkende, at den dobbeltbeskatning, der opstår, når et selskabs udbytte på sin vej til de personlige aktionærer indgår i et andet selskabs skattepligtige indkomst, i almindelighed virker urimeligt tyngende og i tilfælde, hvor udbyttet passerer gennem flere selskaber, kan medføre, at det praktisk talt helt opløses af de tagte beskatninger, forekommer den i den gældende lovgivning valgte form for fritagelse mindre praktisk, idet den formelt fremtræder som en bevillingssag og først etableres, efter at skatteberegningen har fundet sted i begge selskaber. Endvidere forudsætter den vidtløftige beregninger af den i begge selskaber faldende skat på det overførte udbytte. Man har derfor foreslået, at aktieselskaber ikke til deres skattepligtige indkomst skal medregne udbytte af aktier. Reglen gælder både for det udbyttegivende og det udbyttedragende selskabs vedkommende kun her i landet hjemmehørende aktieselskaber og andre af § 47, nr. 1, omfattede selskaber. Her hjemmehørende selskaber vil derfor blive skattepligtige af alt udbytte, som de modtager af aktier i udenlandske selskaber, men man har dog ved forslaget § 53, stk. 2, foreslået en regel, der giver samme adgang til lempelse for sådanne tilfældes vedkommende som den nugældende bestemmelse i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, der også finder anvendelse på udbytte, som her hjemmehørende selskaber modtager fra udenlandske datterselskaber.

Reglen i stk. 2 om, at et forsikringsselskab i sin skattepligtige indkomst kan fradrage *henlæggelser til bonusfond*, svarer til den nugældende regel i statsskattelovens § 4, næstsidste stk. Kommissionsudkastet havde (udkastets § 34 — bemærkningerne side 98) foreslået visse begrænsninger i denne skattefrihed. Fradragsretten skulle således begrænses til den del af henlæggelserne, som ikke oversteg gennemsnittet af de sidste 3 års henlæggelser, og den del af bonusfonden, som ikke ved bonusperiodens